

Osoczowe stężenie DcR3 a rokowanie pacjentów z tętniczym nadciśnieniem płucnym.

Kazimierczyk R, Gindzieńska-Sieśkiewicz E, Sacharzewska E, Błaszczak P, Małek Ł,
Sobkowicz B, Mysliwiec J, Grzywna R, Kowal-Bielecka O, Kowal K, Musiał WJ, Kamiński
KA

Wstęp

DcR3 (decoy receptor 3) jest krążącą cząsteczką neutralizującą biologiczne funkcje cytokin należących do grupy TNF-alfa (FasL, LIGHT, TL1A, HVEM). Poza hamowaniem działania cytokin, może również modulować aktywację i różnicowanie komórek dendrytycznych i makrofagów, wpływając na procesy apoptozy/proliferaacji komórek śródbłonna. Wyższe stężenie DcR3 w osoczu było obserwowane w procesach zapalnych, chorobach nowotworowych i tkanki łącznej.

Celem pracy była ocena stężenia DcR3, HVEM i LIGHT w osoczu pacjentów z tętniczym nadciśnieniem płucnym (TNP).

Metodyka

Do badania włączono 24 pacjentów z rozpoznaniem TNP (49.92 ± 19.94 lat, 12 kobiet) i 12 zdrowych osób stanowiących grupę kontrolną (44.12 ± 15.23 , 8 kobiet). Osoby włączone do badania miały ponadto wykonane badania echokardiograficzne, rezonans magnetyczny serca oraz cewnikowanie prawego serca (grupa TNP).

Okres obserwacji wynosił 14.2 ± 7.38 miesięcy. Złożony punkt końcowy (CEP) zdefiniowano jako śmierć/hospitalizacja z powodu progresji TNP i/lub potrzeba eskalacji terapii swoistej TNP.

Wyniki

Średnie ciśnienie w tętnicy płucnej (mPAP) pacjentów z TNP wynosiło 50.04 ± 17.04 mmHg, zaś frakcja wyrzutowa prawej komory (RVEF) 44.12 ± 10.23 %.

Pacjenci z TNP mieli istotnie statystycznie wyższe stężenie DcR3 w osoczu niż osoby zdrowe (711.89 pg/ml [368-1874] vs 0 [0-6], $p < 0.0001$) oraz HVEM i LIGHT ($p < 0.05$). Stężenie DcR3 istotnie korelowało z mPAP ($r = 0.44$, $p = 0.04$), PVR ($r = 0.51$, $p = 0.01$), RVEF ($r = -0.54$, $p = 0.01$) jak i dystansem 6MWT ($r = -0.55$, $p = 0.005$). Pacjenci z CEP (50%, $n = 12$) prezentowali istotnie statystycznie wyższe stężenia DcR3 niż osoby bez pogorszenia (1337 pg/ml [566-2720] vs 422 [233-874], $p = 0.04$). Wykorzystując analizę ROC wyznaczono punkt odcięcia dla stężenia DcR3 – 1874 pg/ml (AUC: 0.75 (0.54 - 0.95)). Pacjenci ze stężeniem DcR3 wyższym niż 1874 pg/ml istotnie statystycznie gorzej rokowali (Rycina 1, log-rank test $p = 0.007$).

Wnioski

Pacjenci z TNP charakteryzują się wyższym stężeniem krążącego DcR3, co ma wpływ na ich rokowanie. DcR3 bierze udział w wielu procesach mogących wpływać na przebudowę śródbłonna płucnego, ale jego dokładna rola w patofizjologii TNP wymaga dalszych badań.

